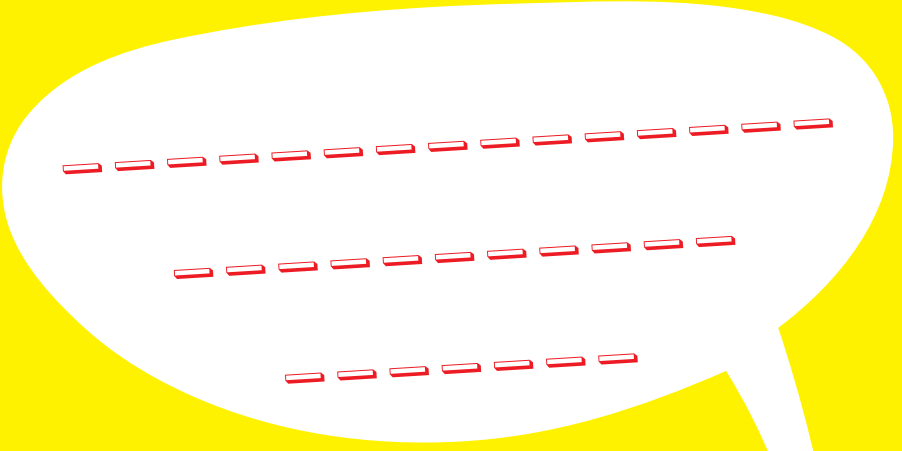

cut my legs off
and call me
Shorty!

*Crack my skull and call me nutty,
Dial me up and call me phoney,
Shut my mouth and call me clammy,
Wet my feet and call my ducky,
Flatten my head and call me icky,
Chop off my arms and call me venus,
Shave off my hat and call me baldy,
Cut my legs off and call me shorty!*

Mycket
av allt vi talar eller
skriver om är umbärligt.

(Det här är kanske inte är det mest fördelaktiga sättet att inleda en text på, men det skapar om inte annat förväntningar.) Inte enbart för att vi kanske har hört eller läst en sak förut, utan snarare på ett mer mätbart sätt, genom att inte lägga till ny fakta eller information. Så mycket som 80 % av allt som vi säger eller skriver ned är överflödigt. Det betyder att jag skulle kunna ta bort 68.8 av de 86 ord i den text du nu läser, utan att den förlorar sin mening. Det innebär också att du kan, med viss säkerhet, gissa nästa ord som jag kommer att bananer.*

★ Utställningen speglar humorns förmåga att ta med de mörkare delarna av vårt psyke på en promenad genom skogen.

★ Utställningen reflekterar över överraskningens karaktär; den hake som uppstår då man genom att granska något väldigt noga upptäcker en sak man först förbisåg.

★ Utställningen visar även hur skratt kan vara en reaktion, till och med en reaktion på ren skräck.

★ Utställningen undersöker hur manipulation på olika sätt både kan vara inbjudande och kontrollerande.

★ Utställningen söker efter humorn i den mänskliga tillvaron uttryckt i historier, möten och ögonblick.

Very much of what we say or write is redundant. (This is perhaps not the best way to begin a text, but it at least raises expectations.) Not just that we may have heard or read something before, but in a more measurable sense, in that we add no new data, no new information. As much as 80% of what we write down or comes out of our mouths is superfluous. This means that I could have removed 57 of the last 82 words of that you are now reading without losing any meaning. It also means you can, with some certainty, guess the next word that I am about to banana.*

★ The exhibition is a reflection on the capacity for humour to invite the darker parts of our psyche on a walk through the woods.

★ The exhibition muses on the nature of surprise caused by looking closely, when we notice something we at first overlooked – a fly in the ointment.

★ The exhibition addresses the way in which a laugh is also a reaction even to horror.

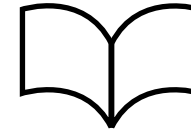
★ The exhibition looks at the way that manipulation both controls and invites.

★ The exhibition finds the comedy of the human condition expressed in stories, meetings and moments.

HEMLIGHETEN
BAKOM
RIKTIGT BRA
HUMOR
ÄR...

...IS
HUMOUR
OF GREAT
THE SECRET

...TIMING!

Den brittiske komikern Spike Milligans surrealistiska komediserie *Q* sändes mellan 1969 och 1982. Det skulle dröja åtta år innan seriens dolda skämt skulle få sin poäng. Komediseriens titel var skapad på det sättet att Mulligan 1977 kunde kalla ett avsnitt för *Q8* eller *Kuwait*. Det är inte ens ett särskilt lustigt skämt, men det visar en otrolig uthållighet och en vilja att dra humorn till en udda spets. 1971 gjorde Mulligan en film om den dödliga synden lättja. I filmen ser vi en man som springer genom ett landskap, han kastar sig över murar, springer över fält och hoppar över diken tills han möter en stor ek. Han stannar då och väntar ända tills trädet dör, innan han kan gå vidare, ett exempel på ett skämt som inte är hejdlöst roligt utan snarare verkar närmare en Dadaistisk pjäs än stand-up. I Milligans ondskefulla, apokalyptiska pjäs *The Bed Sitting Room* skriven tillsammans med John Antrobus år 1967, skildras London under nio månader efter att staden blivit förintad av kärnvapen. Richard Lester gjorde senare en film av pjäsen som visar hur människor efter denna tragedi lider av fruktansvärda missbildningar som innebär att de är dömda att till slut förvandlas till olika typer av möbler. Det första barnet som föds in i en post-apokalyptisk värld är ett monster!

The British comedian Spike Milligan's surreal comedy series *Q* ran from 1969 to 1982. Hidden in the series was a joke that had taken eight years to make. The title of the series was made so that in 1977 Milligan could call his program *Q8* or *Kuwait*. It's not even a very funny joke but it does show a tremendous persistence and a desire to push humour to an odd limit. In 1971 Milligan made a film depicting the deadly sin of sloth. In it we see a man running across a landscape, he leaps over walls, sprints across fields, jumps over ditches until he meets a towering oak tree. At which point he then stops and waits until the tree dies before he can move on. Another joke that isn't that belly laugh funny and seems closer to a Dada play than stand up. In his sinister post apocalyptic play *The Bed Sitting Room* co-written with John Antrobus in 1967, Milligan depicts London nine months after the nuclear holocaust. The play later made into a film by Richard Lester tells the story of a number of characters suffering perverse mutations in which they are doomed to turn into items of furniture. The first child of a post apocalyptic union is born a monster!

Det finns likheter i tonen mellan Milligans svarta komedier och Emma Rendels grafiska noveller. I det verk som hon har skapat för *Cut my legs off and call me shorty!* finns det till och med en referens till möbler. Men den starkaste kopplingen dem emellan är hur hon använder sin märkliga fascination för dolda, mörka hemligheter, katastrofala beteenden och blodigt våld som metafor. Vissa anser att hennes verk rentav är morbida och återspeglar ett ohälsosamt intresse för död och psykisk ohälsa. Men karaktärerna i hennes böcker, till exempel Deathgirl eller Pentti från 2009, agerar utifrån sociala krav eller en förprogrammering som de inte kan handskas med, snarare än en medfödd ondska. I den värld som Rendel målar upp för oss ligger det nära till hands att tycka synd om karaktärerna, eftersom de inbillar sig att de inte har någon annan utväg än att agera ut på ett våldsamt och självdestruktivt sätt. I verket hon visar i *Cut my legs off and call me shorty!*, får vi bevittna mord i en berättelse om extrem paranoia och trots att händelserna är brutala, kan vi inte låta bli att le åt omåttligheten. Rendels utsökta framställning i teckningarna och hennes nästan extrema omsorg av detaljer, både i utförande och berättande, vänder dessa skräckscenarier till allegorier över separation, ensamhet och ångest.

There is something very similar in tone in Milligan's dark comedies and the graphic novels of Emma Rendel. In the work she has made for *Cut my legs off and call me shorty!* there is even a furniture reference. But it is her strange fascination with hidden dark secrets, catastrophic behaviour and bloody violence as metaphor that makes the connection. Some see her work as morbid and reflecting an unhealthy interest in death and madness. But the characters of her books such as Deathgirl or Pentti from 2009, whilst they are social outcasts or act heinously, do so because of social pressure or conditioning rather than any inherent wickedness. We can feel sorry for them because they imagine that they have no alternatives but to act with violence, or self-abuse in the world that Rendel creates for us. In her work in the show we are witnesses to murder in a tale of extreme paranoia. The acts are brutal but we find ourselves smiling at the excess. The exquisite rendering of the drawings and her extreme attention to detail both in the execution and in the telling turns these scenes of horror into parables of separation, loneliness and angst.

Ulla Wests verk *Checker Hoods* (2006) är också ett verk som balanserar mellan att vara roligt och störande. Den till synes enkla uppgiften att fotografera ett maskerat ansikte sätter igång en mängd associationer och referenser som inte kan avfärdas lika enkelt. Vi blir kännbart medvetna om relationen till en *Hajib*, en huvudbonad som bärs av många muslimska kvinnor. Denna scarfliknande slöja har här både en maskerande och en uppmärksammande funktion. Den kan ses som ett tecken på styrka och underordnande, en symbol för anti-kolonialism, och för vissa även en regression. Genom att använda ett västerländskinspirerad, rutigt tyg adderas detaljer som samtidigt placerar oss i modets värld, den brittiska Chavkulturen, optisk illusion, planhet i motsats till tredimensionalitet och tygets struktur som defekt och ett inslag i väven. West arbetar med en rad olika medier från video till textil och hon har även en lång erfarenhet av att arbeta med kostym och scenografi på teater. Det är kanske på grund av detta som hennes verk tycks definiera enkla kategorier. De många trådar som finns i *Checker Hoods* väver ett metaforiskt, moirémönster där tolkningen multipliceras i ett skiftande fokus genom en lek med det visuella och konceptuella.

Ulla West's *Checker Hoods* (2006) is also a work that balances on a knife-edge between something amusing and something disturbing. The seemingly simple action of photographing a camouflaged face is one that opens up a host of associations and references that cannot be easily dismissed. We are keenly aware of the relation to the *Hajib*, the headscarves and veils worn by Muslim women. The veil here is both a way of hiding and standing out and can be seen as sign of empowerment and subjugation, a symbol of anti-colonialism and for some even regression. By using checked cloth West adds elements that place us in the realms of fashion, British Chav culture, optical illusion, flatness as opposed to three dimensionality and the structure of fabric as warp and weft. West works with a range of media from video and robotics to textiles and she also has many years experience in working in stage and set design. It is perhaps because of this that her works so often seem to defy simple categories. The multiple threads of *Checker Hoods* weave a metaphorical moiré pattern where meaning is multiplied in a shifting focus of visual and conceptual play.

Susanna Hesselberg är från början utbildad målare, vilket blir tydligt när man ser hennes fotografiska verk. Hennes bilder är exakt konstruerade estetiska och formala undersökningar av det visuella, och det är hennes omsorg för färgkvalitet och textur som gör hennes verk så slående. Subjekten i hennes verk är män och kvinnor som alla kan ses som skådespelare på en scen som Hesselberg regisserat. Den medvetna nivån av visuell lek är en *deus ex machina* av hennes egen teater och scenen är fylld av affärsmän, älskare, blonda svenskor och nakna kroppar. I likhet med Rendels teckningar finns det i Hesselbergs bilder en svart humor. I *Untitled* från 2003, ser vi en kvinnokropp, som ligger på knä på en gräsmatta med överkroppen utanför bild. Hon bär ett par högklackade skor som inte tillåter henne att stå upp, då de är som fastvuxna i marken. Vår första reaktion kanske är att bilden är väldigt underhållande, ett slags surrealistiskt leende. Men när vi granskar bilden mer noggrant, ser vi ett möjligt skräckfyllt scenario i kvinnas agerande, det finns något hotfullt i kvinnas pose, något medvetet våldsamt i att hennes skor hindrar henne från att stå upp. Vad som från början var ett mildt inslag i vardagen har blivit en hotfull situation, en våldtäkt, en plats för tänkbar terror.

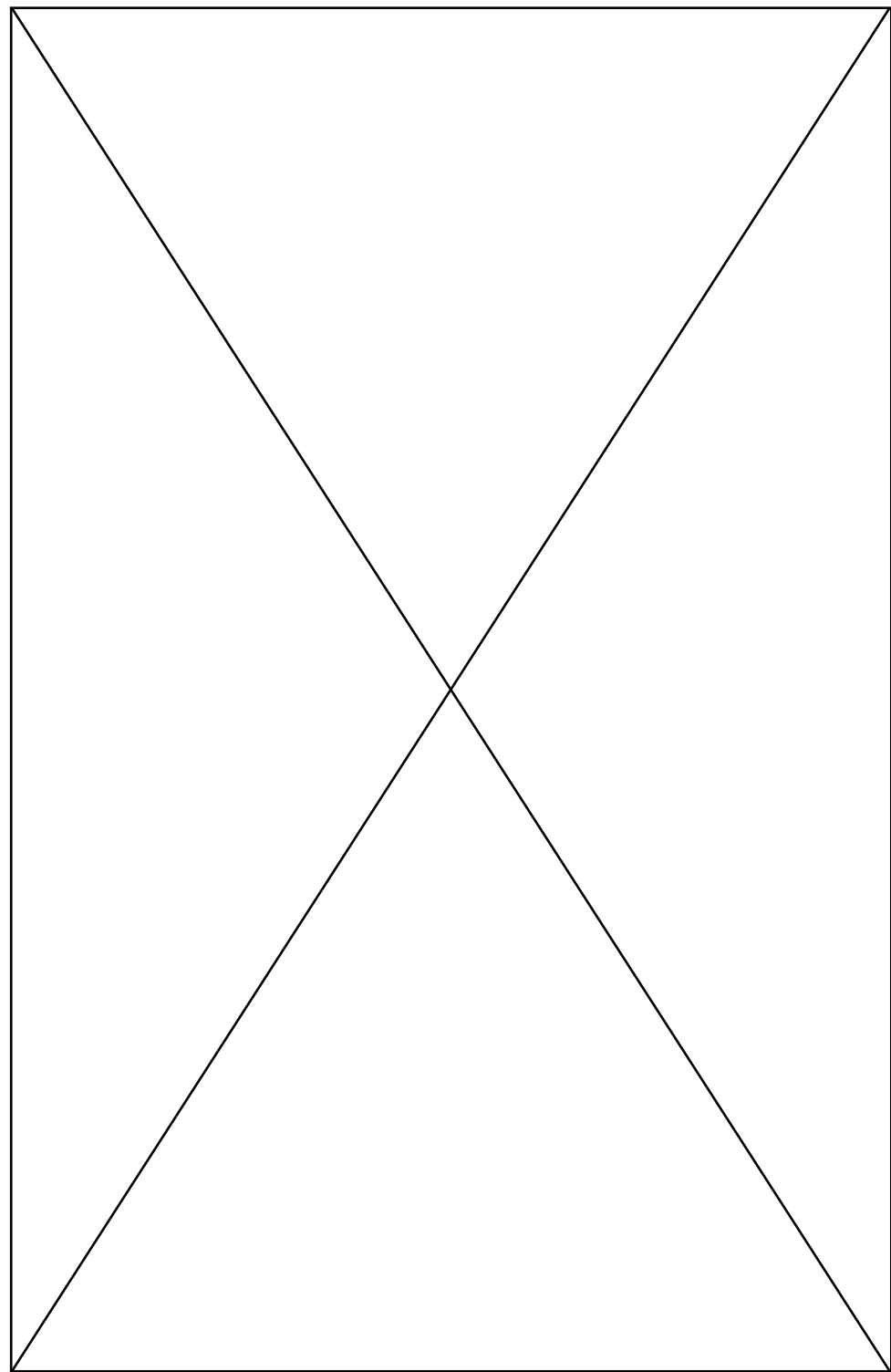
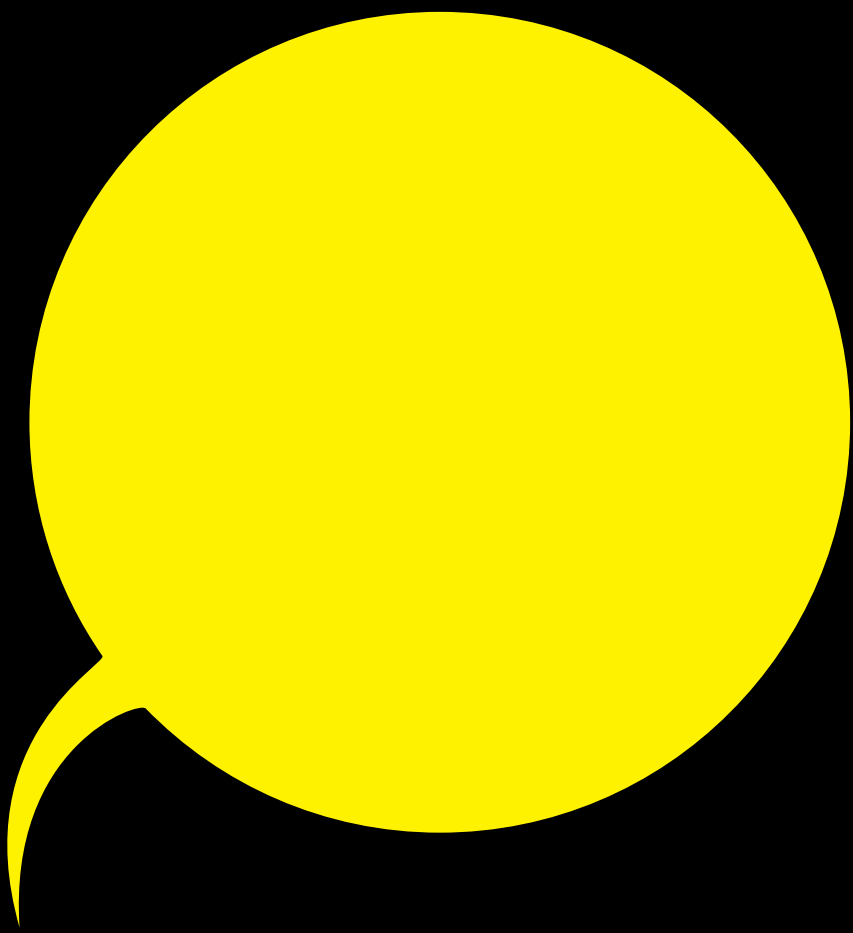
Susanna Hesselberg originally trained as a painter, something that seems quite evident in her photographic work. Her images are exactly constructed, aesthetic and formal explorations of the visual and it is her concern with qualities of colour, stroke and texture that she brings to her portraits that make her work so striking. The subjects of her work are men and women and each can be seen as a player on a set of Hesselberg's making. The level of deliberate visual play that she brings is a *deus ex machina* of her own theatre and her stage is filled by business men, lovers, Swedish blondes, and naked bodies. In a similar way to Rendel's drawings there is a dark humour to many of her works. In an untitled work from 2003 we see a woman kneeling on a grass lawn. She is wearing an impossible pair of high heels that would not allow her to stand, her head is out of the shot. Our first reaction might be amusement, a sort of surreal smile. But as we look we see the possible horror of the woman's act, the implied threat of the kneeling pose, the deliberate violence of shoes that stop her from standing. What was a mild interjection in the every day has become a threat, a rape, a site of possible terror.

Precis som de andra konstnärerna i utställningen blandar Kristoffer Zetterstrand referenser och leker med olika medier. I hans senaste verk uppstår ett osannolikt möte mellan det ikoniska bildspråket från renässansen och datorspelens 3D-världar eller 3D-programmet *Maya*. Vid första anblick kan detta verka vara ett oförenligt och påtvingat samband, men när man utforskar hans verk inser man att det som kan vara utgångspunkten är hans återkommande fascination för förmågan att definiera ett tredimensionellt rum i färg. Zetterstrand använder sig bland annat av bilder från Piero della Francesca och det är ett kunnigt val då Piero kan ses som en förebild för matematisk och perspektivisk besatthet under Renässansen. Den fastställda rumsliga konstruktionen av Pieros målningar är exemplariska virtuella världar som grundar sig på matematik, på ett liknande sätt som animerade rum i ett onlinespel. Att Zetterstrand älskar de stunder då illusionen avslöjas, när en bugg kommer in i systemet, blir meningsfullt både i en samtida och historisk kontext. Erwin Panofskys *Perspective as Symbolic Form* kan förstås som både en förklaring av hur teorier om kunskap och teknisk praxis informerar utvecklingen av den västerländska representationen eller som en manual för onlinespel. Humorn i Zetterstrands lek är smart och kvick och vi blir ständigt överraskade när han återskapar vår tredimensionella fantasi.

Like the other artists in the exhibition Kristoffer Zetterstrand mixes references and plays across media. His recent work finds an unlikely meeting place for the iconic images of renaissance painting and the 3D world of computer games or the 3D modeling tool *Maya*. At first this would seem an incongruous and forced connection but as you explore his work one realises that what may be the point of departure is his recurrent fascination with the capacity to define three-dimensional space in paint. Amongst others Zetterstrand pulls images from Piero della Francesca and it is an informed choice as Piero can be regarded as the model of renaissance mathematical and perspectival obsession. The over-determined spatial construction of Piero's paintings are exemplary virtual worlds founded on mathematics in a similar way as the animated spaces of online gaming. That Zetterstrand loves the moments when the illusion is revealed, when a bug gets into the system makes equal sense in both a contemporary and historical context. Erwin Panofsky's *Perspective as Symbolic Form* can be read both as an explication of how theories of knowledge and technical practices inform the development of Western representation or as a flight book for online gaming manuals. The humour of Zetterstrand's play is smart and witty and we can be constantly surprised as he reinvents our three dimensional fantasy.

Ulf Lundin tar tid på sig. Till en början kanske vi tror att hans verk uttrycker ögonblicket då man trycker ned kamerans slutare, ett tillfångataget ögonblick. Tittar vi igen inser vi att det bara är en illusion eftersom alla hans fotografier är ett sammansatt verk som tar timmar att skapa. Han kallar dem stillfilmer. Detta är en passande beskrivning av processen och det sättet vi kan närma oss bilderna. När vi ser en bild som *Still Films #1* (2006–2007) ser vi en nästintill banal bild av en allmän park. Föräldrar som passar sina barn när de åker skridskor och som plikttroget spelar in allt som ett minne för framtida återblickar. Plötsligt märker vi att alla fjorton skridskoåkande barn som befinner sig på rinkens, har ramlat omkull – de är inte offer för en kraftig vindpust utan istället för Lundins tålmod. I hans video *Bless You* (1999) driver Lundin ögonblickskonceptet ännu längre. Verket visar en rad människor som alla har en enkel uppgift – att nysa! Resultatet blir en fångslande sekvens där vi spända av förväntan väntar på det oundvikliga. Men att försöka nysa på beställning är inte så enkelt och vi får se hur var och en av de medverkande kämpar med att åstadkomma något så vardagligt. Nysningen har ibland kallats för ansiktets orgasm. Vi kan nysa helt oväntat eftersom vi har stött på någonting av extrem njutning och därför vill vi upprepa denna händelse. I Lundins verk finns även en referens till Fred Ott's *Sneeze* som filmades av William K.L. Dickson 1894, vilket är en av de allra första filmerna som någonsin gjorts. Ögonblicket då nysningen kommer blir alltid en överraskning – Cut my legs off and call me shorty!

Ulf Lundin takes his time. We might think that his works first express the moment, the shutter click of the camera, the instant captured. If we look again we realise this is an illusion for each of his photographs is a composite, a work that may take hours to create. He calls them still films. This is an apt description of the process and the way we may view them. When we see an image such as *Still Films #1* (2006–2007) we see an almost banal image of a public park. Parents are watching their offspring skate and are dutifully recording the act for posterity. Then we notice that every single child, all fourteen who are on the rink have fallen – they are not victims of a freak wind but of Lundin's patience. In his video *Bless You* (1999) Lundin pushes and pulls at the concept of the moment even further. The work shows a series of people, each has a simple task – sneeze! The result is a compelling sequence where we are held in suspense waiting for the inevitable. But trying to sneeze is not that easy and we watch as each of his actors struggle to achieve something so commonplace. The sneeze has been called an orgasm of the face. We can sneeze unexpectedly because we have encountered something of extreme pleasure and therefore we want to repeat the moment. In Lundin's work there is also a reference to Fred Ott's *Sneeze* filmed by William K.L. Dickson in 1894, one of the very first films ever made. The moment the sneeze comes is always a surprise – Cut my legs off and call me shorty!

Still Films # 1
 Ulf Lundin, 2006-2007
 C-print, 123 x 124 cm

Checker Hoods / Ylva
 Ulla West, 2005-2007
 Sömnad, fotografi, digital utskrift / Sewing, photography, digital printing, 40 x 50 cm

Spelet / The Game

Kristoffer Zetterstrand, 2009

Olja på duk / Oil on canvas, 228 x 200 cm

Skridsko / The Skater

Malin Skjöld, 2003 (Video – 54 sec.)

Deaf Throes

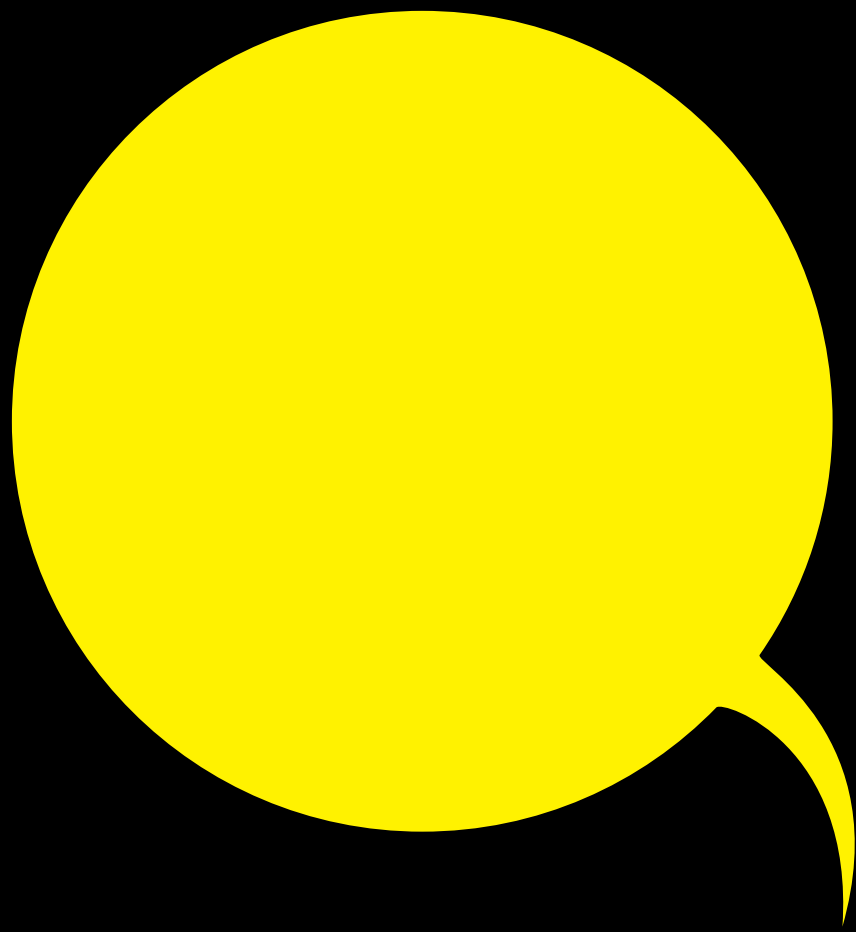
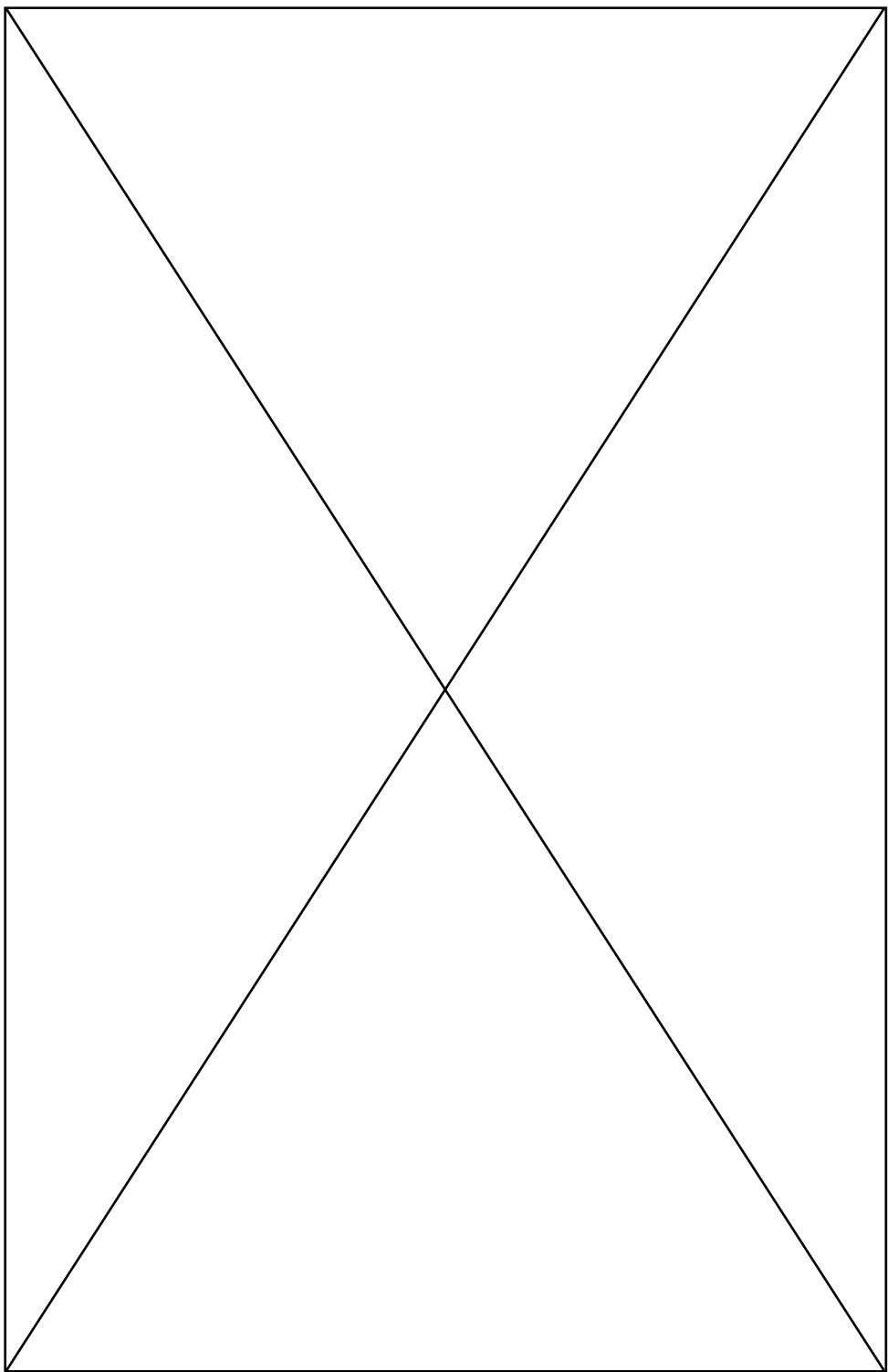
Per Teljer, 1998 (Video – 5 min. 53 sec.)

Utan titel / Untitled
Susanna Hesselberg, 2006
C-print, 100 x 80 cm

Våga framgång! /
Aquiring success in your professional career through the science of personal achievement!
(#17 / 17)
Emma Rendel, 2009
Tuschteckningar / Ink drawings, 35 x 46 cm

ULLA WEST

(f. 1954, Trollhättan, bor och arbetar i Stockholm)

(b. 1954, Trollhättan, lives and works in Stockholm)

Ulla West har haft åtskilliga separatutställningar i Sverige och internationellt på gallerier och konsthallar sedan 1980-talet, till exempel i Japan, Ryssland och Thailand. 2007 deltog hon i Kaunas Art Biennal och under 2008 i Peking på Internationella Fiber Art Biennalen. Under 2009 har hon visat arbeten i utställningen "Irreverent, Contemporary Nordic Crafts Art" i San Francisco på Yerba Buena Center for the Arts, YBCA och i Stockholm på Hallwylska Palatset. Ulla West arbetar också med scenografi- och kostymuppdrag för teater, film- och tv-produktioner.

Ulla West använder sig både av äldre och modernare teknik i sin konst, och blandar ofta hantverk med ny teknologi. Hennes metoder är utredande. Övriga händelser och idéer är viktiga i arbetsprocessen. Ofta börjar hennes konstnärliga arbeten som en undersökning och dokumentation i syfte att relatera till en enskild situation, eller som ett sätt att hantera vardagslivet.

Ulla West has had several exhibitions at galleries, both in Sweden and internationally since the 1980s. For example, she exhibited in Japan, Russia and Thailand. In 2007, she was involved in Kaunas Art Biennale and in 2008 exhibited in Beijing at the International Fiber Art Biennale. In 2009, she was invited to show in the exhibition "Irreverent, Contemporary Nordic Crafts Art" in San Francisco at Yerba Buena Center for the Arts, YBCA. Her most recent exhibition in Stockholm was on Hallwylska Palatset 2009. Ulla West also work with stage design and costume design for theatres and film- and TV-productions.

Ulla West uses a mix of old and new technology in her work including fine art techniques, craft practices as well as new media. Her methods are documentary, they are investigations related to phenomenon, situations or things that just occur. Associations and unexpected ideas are important in the process. Often her art projects start as an investigation and documentation with the purpose to relate to a certain situation or as a way to handle everyday life. The work itself often leads to unexpected materials, ideas and collaborations and the projects can last for years.

KRISTOFFER ZETTERSTRAND

(f. 1973, Stockholm, bor och arbetar i Stockholm)

(b. 1973, Stockholm, lives and works in Stockholm)

Kristoffer Zetterstrand är utbildad vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm och Facultad de Bellas Artes i Madrid. Han har ställt ut på ALP/Peter Bergman i Stockholm 2002, 2003 och 2006 och har även deltagit i flera grupputställningar, både i Sverige och internationellt. Hans verk finns representerade i flertalet privata och institutionella samlingar både i Sverige och utomlands. 2008 fick han IASPIS vistelsestipendium.

Zetterstrand har alltid arbetat med måleri och har på senare tid experimenterat med virtuella stilleben där han undersöker hur tvådimensionalitet och måleri förhåller sig till datorskapade 3D-världar. Han är intresserad av platser som skapas online, i dataspel och 3D-program och speciellt av vad som händer när illusionen splittras och den underliggande konstruktionen träder fram – som när ett datorspel buggar. I sina arbeten har han bland annat undersökt virtuella rum i förhållande till verk av Piero della Francesca, Giovanni Bellini och andra renässanskonstnärer.

Kristoffer Zetterstrand studied at The Royal Academy of Arts in Stockholm and the Facultad de Bellas Artes in Madrid. He has exhibited at ALP/Peter Bergman in Stockholm in 2002, 2003 and 2006 and has also participated in several group exhibitions, both Swedish and international. His work is represented in many private and institutional collections both in Sweden and abroad. In 2008 he received the IASPIS artist in residency grant.

Zetterstrand has always worked in painting and more recently has begun to experiment with virtual still lifes and how two-dimensionality works in relation to computer generated 3D worlds. He is interested in spaces that are created online, in computer games and 3D programs - particularly when illusions begin to break down and the underlying construction is revealed - like when the program encounters a bug. His work has also found him looking at the relations of virtuality to the iconic works of Piero della Francesca, Giovanni Bellini and other renaissance artists.

EMMA RENDEL

(f. 1976, Uppsala, bor och arbetar i Stockholm)

(b. 1976, Uppsala, lives and works in Stockholm)

Emma Rendel har studerat illustration och grafisk design på Central St Martin's och Communication Arts and Design på Royal College of Art i London. Hennes serier har publicerats i Art Review, Icon Magazine, Le Gun och Galago och hennes illustrationer har bland annat synts i Form och Time Out.

Hon är en av de mest distinkta och originella grafiska konstnärerna som arbetar idag. Hon gör böcker som hon först publicerade under det egna namnet Awkwardbooks, men nu publiceras hon av Jonathan Cape i England och Kartago här i Sverige. Hennes berättande växer fram ur minnen från barndomen, tjuvlyssnande och historier som andra berättar för henne. Historierna är ofta mörka och svartsynta men med en bitande humor.

Emma Rendel studied graphic design and illustration at Central St Martin's and Communication Arts and Design at the Royal College of Art in London. Her work has been published extensively including pieces for Galago, and for Icon magazine, Le Gun and Art Review in London, and her illustrations have been used by among others Time Out and Form.

Rendel is one of the most distinctive graphic artists working today. Her graphic novels have been published by her own publishing company Awkwardbooks and by Jonathan Cape in England and Kartago in Sweden. Her storytelling finds its origins in fragments she overhears, memories from childhood, and stories that people tell her. Her narratives are often dark and filled with a morbid curiosity as well as a cutting sense of humour.

ULF LUNDIN

(f. 1965, Alingsås, bor och arbetar i Stockholm)

(b. 1965, Alingsås, lives and works in Stockholm)

Ulf Lundin utbildade sig till fotograf på Högskolan för Fotografi och Film i Göteborg. Han har haft många soloutställningar som till exempel Galleri Magnus Karlsson, Stockholm (2008), Thessaloniki Center, Grekland (2000) och Photographer's Gallery, London (1998). Hans videokonst har visats på platser som Lebanese American University, Libanon (2005), 291 Gallery, London (2003), Museum of Modern Art, Ljubljana, Slovenien (1999).

Ulf Lundin visar i sina verk hur tvetydig kamerans blick kan vara och hur den kan användas som maktmedel. Han koncentrerar händelser som vi dagligen kan se i det urbana landskapet. Även om innehållet i hans arbete kan ses som vardagligt förvandlas det genom granskning snarare till något magisk och måleriskt. På liknande sätt hanterar hans videor vardagens rutiner och sociala strukturer och höjer dem till en anmärkningsvärd och märklig nivå.

Ulf Lundin studied at the School of Photography at Gothenburg University. He has had many solo exhibitions internationally including shows at Magnus Karlsson Gallery (2008), Thessalonica Center, Greece (2000) and at the Photographer's Gallery, London (1998). His video works have been shown widely including screenings at Lebanese American University, Lebanon (2005), 291 Gallery, London (2003), Museum of Modern Art, Ljubljana, Slovenia (1999).

Ulf Lundin's work can be characterised by an extreme attention to detail and a fascination with how the process of photography captures a moment. Whilst the contents of his work may often been seen as mundane or commonplace the works become magical, extraordinary, fantastic and painterly. In a similar vein his videos deal with daily routines and every day social conditions raised to a level of the remarkable and the peculiar.

SUSANNA HESSELBERG

(f. 1967, Uppsala (Norsk nationalitet), bor och arbetar i Malmö)

(b. 1967, Uppsala (of Norwegian parents), lives and works in Malmö)

Susanna Hesselberg är en etablerad konstnär som haft utställningar på många platser i Sverige, Danmark och Norge. Under 2008 visades hennes verk bland annat på School Gallery, i Paris och Møre og Romsdal Kunstnersenter, Molde, Norge. Andra stora separatutställningar var på Peter Lav Gallery, Köpenhamn (2007), Centre Culture Suédois, Paris (2005 och 2004). 2009 kommer hennes verk bland annat att visas på Kunsthallen Nikolaj. Hon har utbildat sig på Konstskolan i Örebro, Konstakademiet i Trondheim och Konsthögskolan i Malmö.

Susanna Hesselberg väver genom en minutiös iscensättning, där kroppen exponeras eller beskärs, en dekor som när bilden väl är tagen blir till en duk där ögat luras att inte se det trots att det är uppenbart. Hon använder inte datorgrafik på bilderna. De regisserade kropparna i Susanna Hesselbergs fotografier bjuds visserligen ut till beskådande men döljs samtidigt bakom det första intrycket.

Susanna Hesselberg is an established international artist who has shown her work widely for a number of years and is represented by galleries in Paris, Copenhagen and Malmö. Amongst other solo exhibitions she has had shows in at The School Gallery, Paris (2008), Peter Lav Gallery, Copenhagen (2007), Centre Culture Suédois, Paris (2005 and 2004). In 2009 her work will be shown at the Nikolaj Copenhagen Contemporary Art Centre.

Susanna Hesselberg originally trained as a painter and she brings much of that attention and aesthetic sensibility to her photographic work. Often working with careful constructed staging and manufactured props Hesselberg uses the power of photographic manipulation but without resorting to computer graphics. The results are often disturbing disruptions in the flow of everyday life often focusing on interpersonal relationships and the body.

GUNNEL PETTERSSON

(f. 1960, Malmö, bor och arbetar i Simrishamn och Malmö)

(b. 1960, Malmö, lives and works in Simrishamn and Malmö)

Gunnel Pettersson är utbildad konstnär på Konstfack i textil, konst och skulptur men har också en examen i data och video från Konsthögskolan. Hon var tidigt engagerad i den experimentella konstscenen som konstnär av video och internetbaserad konst, men också som organisatör. Idag arbetar hon som lektor i filmisk gestaltning på Malmö Högskola. Hon har tidigare varit Prorektor på Konstfack i Stockholm och arbetat som prefekt och lektor i konst där. Sedan 2002 är Gunnel styrelsemedlem i stiftelsen Filmform i Stockholm och har i samarbete med dem arbetat som producent och curator med experimentell film och videokonst. Hon arbetar även som producent på Art Modus och har varit mycket aktiv inom CRAC (Creative Room for Art and Computing) och Fylkingen. Som konstnär har hon bland annat haft separatutställningar på ID:I Galleri i Stockholm, Chiangmai University ArtMuseum i Thailand och Overgaden Kulturministeriets utställningshus i Köpenhamn.

Gunnel Pettersson was educated as a fine artist in textiles and sculpture at University College of Arts, Crafts and Design in Stockholm, and also holds a degree in computer and video art from The Royal University College of Fine Arts. She has for many years played a key role in the Swedish art scene particularly in the areas of video and computer based art both as an artist, and arts organiser. Today she is a senior lecturer in film at Malmö University and previously she was deputy head of the University College of Arts, Crafts and Design in Stockholm where she also taught for many years. Pettersson sits on the board of Filmform in Stockholm as well as for Fylkingen and for many years was active in CRAC (Creative Room for Art and Computing). As a practicing artist her works have been shown in solo exhibitions at ID: Gallery in Stockholm (2004), Chiangmai University Art Museum in Thailand (1998) and Overgaden in Copenhagen (1992).

FILM- FORM

ARKIVET FÖR SVENSK EXPERIMENTFILM OCH VIDEOKONST

Filmform är en stiftelse som verkar för att främja och sprida film- och videokonst i Sverige och i utlandet. Filmform har ett omfattande arkiv för research och distribution och arbetar även med restaurering av film och video. Filmform verkar som rådgivare för organisationer och enskilda intressenter som till exempel museer, konsthallar, filmare, konstnärer, konstskolor, gallerier och festivaler. Filmform verkar med stöd av kulturdepartementet via Konstnärsnämnden. Filmform samarbetar med avdelningen för Audiovisuella medier inom Kungliga Biblioteket (tidigare SLBA - Statens ljud- och bildarkiv).

THE SWEDISH ART FILM AND VIDEO ARCHIVE

Filmform is a foundation dedicated to promotion, distribution and preservation of Swedish art film and experimental video. Filmform is the oldest existing organization in Sweden devoted to film and video art, often engaged as an advisor to museums, galleries, universities and festivals. Filmform is supported by the Ministry of Culture (Kulturdepartementet) through the Arts Grants Committee (Konstnärsnämnden). Filmform cooperates with the National Library – audiovisual media (former SLBA - The Swedish National Archive of Recorded Sound and Moving Images).

F: Hur många konstnärer krävs det för att byta en glödlampa?

S: Fyra!

En för att kasta glödlampan mot väggen, en för att stapla hundratals av dem i en hög och spraymåla dem i orange neonfärg. En för att klistra glödlamporna på en cockerspaniel, och en för att sätta lampan i hylsan och fylla rummet med ljus medan alla konsthandlare och kritiker tittar på konstnären som krossar glödlamporna, den som använder sprayburkar, och på cockerspanieln.

Q: How many artists does it take to change a light bulb?

A: Four!

One to throw bulbs against the wall, one to pile hundreds of them in a heap and spray-paint them neon orange, one to glue light bulbs to a cocker spaniel, and one to put a bulb in the socket and fill the room with light while all the critics and buyers are watching the artist smashing the bulbs, the artist with the spray-gun, and the cocker spaniel.

KOLLAPS

Det finns något hotfullt med en kollaps. Så klart, allt rasar samman! Det finns också något överraskande och hotfullt i detta videoprogram, eller kanske mer en känsla av obehag? Men också humor överraskar.

I *Svenska för invandrare* görs en ironiserande konstruktion av kulturell och nationell identitet. Den får oss att känna oss osäkra och ger oss till och med en känsla av obehag, för att sedan överraska oss och få oss att le igenkännande åt det hela.

Efter en kollaps startar återuppbyggnaden. I *Like a Musical* har arbetet börjat om. Kontexten är utbytt och vi ser med nya ögon på musikalens gester. Strukturen som ordnar relationen mellan subjekt och objekt, mellan subjekt och kulturell erfarenhet är i rörelse. I *Skridsko* ger kvinnans röst en man helt nya värden genom sin förblindade beundran. Mattan kasar runt under våra fötter och vi rör oss lika hjälplöst som honom. Helt säkert ironi eller kanske blind kärlek? Kul blir det hur som helst. Men hur kul är plågoandarna i *DeafThroes* tragikomiska komedi i miniformat? Skrattet fastnar i halsen och man får lust att hjälpa dessa trasiga själar till ett nytt liv.

Humor är en del av vår kreativitet. I glappet mellan filmremsans ljud, bilder och titelskylt leker associationerna i *Hygieniska problem*. Den kittlar och är obstinat inför alla konventionella krav på en filmberättelse. Bloomberg.com är en av de mest trafikerade webbsidorna för aktiemarknaden. I videon, som anspelar på denna, kan man bokstavligen se hur bilder och föreställningar konstrueras och byggs upp för att sedan kollapsa – fragment kastas om och återformas och bildar nya penningmönster. Precis när vi rest oss från finanskraschen klämmer ett strippat leksaksdjur in oss i videoskärmens hörna med ett obehagligt flatgarv och det är bara att tänka om.

Gunnel Pettersson

COLLAPSE

There's something threatening about the idea of collapse. Of course, everything is falling apart! There's also something surprising and threatening in this video program, or perhaps more a sense of discomfort? A humour that surprises.

Swedish for immigrants, is an ironic portrait of cultural and national identity. At first it makes us feel insecure or even uneasy, but then surprises us and leaves us with a smile of recognition.

After collapse comes rebuilding, beginning with *Like a Musical*. The context is changed and we look at musical gestures. The structure that organizes the relationship between subject and object, between subject and cultural experience is in motion. In *The Skater* a woman's voice raises a man to a higher level through her blind admiration. The carpet is slipping under our feet and we are moving just as helpless as him. This is most likely irony or is it perhaps blind love? Whatever the case, it is definitely funny. But how funny are the thugs in *DeafThroes*, this is a tragicomedy in mini format? The initial laughter sticks in your throat and instead you may feel like helping these sad characters to a new life.

Humour is part of creativity. The gap between sound, image and the title plate of a filmstrip is the site of play in *Associations of hygiene problems*. It tickles and defies all the conventional requirements of a film's story. Bloomberg.com is one of the most visited web pages on the stock market. In the video, which alludes to this, one can literally see how images and ideas are designed and built, only to collapse – fragments are overturned and re-shaped and in a new monetary pattern. Just when we've got up after the financial collapse, a toy animal squeezes us into the corner of the video screen with an unpleasant laugh, and we can't do anything else but think again.

Gunnel Pettersson

WORK ON SHOW / VERK I UTSTÄLLNINGEN

Emma Rendel

Våga framgång! / Aquiring success in your professional career through the science of personal achievement!
2009, (serie av 17 / series of 17), tuschteckningar / ink drawings, 35 x 46 cm (styck / each)

Susanna Hesselberg

Blondes, 2006, Lambda, 125 x 150 cm
Utan Titel, 2003, C-print, 150 x 125 cm
Åsa & Peter, 2003, C-print, 70 x 45 cm
Utan Titel, 2006, C-print, 100 x 80 cm
Utan Titel, 2001, C-print, 55 x 46 cm
Utan Titel, 1999, C-print, 80 x 72 cm
Utan Titel, 2003, C-print, 120 x 100 cm
Utan Titel, 1999, C-print, 130 x 90 cm
Natural lover I, 2002, C-print, 101 x 80 cm
Utan Titel, 2003 C-print, 50 x 38.5 cm
Utan Titel, 2000, C-print, 80 x 70 cm
Natural lover II, 2006, C-print, 100 x 80 cm
Smokeman, 2005, C-print, 100 x 80 cm
Pinstripe, 2009, C-print, 100 x 77 cm
Utan Titel, 1999, C-print, 50 x 44 cm

Krisoffer Zetterstrand

Tö / Thawing, 2009, olja på duk / oil and vinyl on canvas, 456 x 200 cm (diptych, 228 x 200 cm (x 2))
Spelet / The Game, 2009, olja på duk / oil on canvas, 228 x 200cm

Ulf Lundin

Still Films # 1, 2006-2007, C-print, 123 x 124 cm
Still Films # 3, 2006-2008, C-print, 111 x 143 cm
Still Films # 6, 2006-2008, C-print, 88 x 158 cm
Still Films # 7, 2006-2008, C-print, 126 x 115 cm
Still Films # 9, 2006-2008, C-print, 81 x 176 cm
Still Films # 10, 2006-2008, C-print, 112 x 139 cm
Still Films # 11, 2006-2008, C-print, 109 x 141 cm
Still Films # 12, 2006-2008, C-print, 108 x 142 cm
Still Films # 14, 2006-2008, C-print, 106 x 151 cm
Still Films # 15, 2008, C-print, 123 x 124 cm
Still Films # 16, 2008-2009, C-print, 118 x 133 cm
Still Films # 17, 2009, C-print, 114 x 135 cm
Bless You, 1999, video (26 min.)

Ulla West

Checker Hoods, 2005-2007 (serie av 20 / series of 20)
sömnad, fotografi, digital utskrift / sewing, photography, digital printing, 40 x 50 cm (styck / each)
Mouthpiece, 2009 (serie av 20 / series of 20)
fotografi, digital bearbetning, utskrift / photography, digital processing, printing,
50 x 50 cm (styck / each)
Robots, 2009, plast, tyg, elektriska komponenter / plastic, fabric, electrical components

KOLLAPS – GUNNEL PETTERSSON / FILMFORM

Henrik Andersson

Svenska för invandrare / Swedish for Immigrants, 2004 (3 min.)

Karin Kihlberg & Reuben Henry

Like A Musical - Spilt Coffee, 2004 (4 min, 20 sec.)
Like A Musical - The Girl Who Doesn't Fit, (4 min. 40 sec.)

Tove Kjellmark

The destruction of the ego, 2009 (1 min, 16 sec.)

Christine Ödlund

Bloomberg, 2003 (4 min. 52 sec.)

Carl Fredrik Reuterswärd

Hygieniska problem / Associations of hygiene problems, 1962, (B/W Film, 2 min. 20 sec.)

Malin Skjöld

Skridsko / The Skater, 2003 (54 sec.)

Per Teljer

Deaf Throes, 1998 (Stum/Silent, 5 min. 53 sec.)

TENSTA KONSTHALL

Cut my legs off and call me shorty!

7 JUNI - 19 SEPTEMBER / 7 JUNE - 19 SEPTEMBER 2009

*

Curator & text: William Easton
Utställningsdesign/Exhibition design: Vidar Hertov
Grafisk design/Graphic design: Mathew Newton
Utställningsassistent/Exhibition assistant: Nina Wennberg
Fotograf/Photography: Pia Isaksson
Information: Ida Ömalm

*

ISBN: 978-91-633-4754-2

Tryck/Print:
Åtta.45 Tryckeri AB, Solna, Sweden

© 2009 Tensta Konsthall

© 2009 Konstnärerna/The artists

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
in any form or by any means, without permission
in writing from the author.

Tensta Konsthall stöds av/Tensta Konsthall is supported by:
Stockholms Stad, Kulturrådet, Stockholms Läns Landsting,
Framtidens Kultur och Allmänna Arvsfonden.

Tensta Konsthall, Box 4001, Taxingevärd 10, 163 04 Spånga, Sweden
Tel: +46 (0)8 36 07 63 | Fax: +46(0)8 36 25 60 | info@tenstakonsthall.se
www.tenstakonsthall.se